

Sutra Me Probudi

Riblja Corba

Mene nema, potpuno sam prazan
i za srce ujela me sarka,
ja sam izlizan ko vojnicky kazyan
ja sam ponisten ko postanska marka.
Ako te ima, pomoz mi, Boze,
dusa mi je godinama trovana,
covek je zbir creva, kostiju i koze,
covek je vreca govana.
Cujem iza ledja podsmesljiv kikut,
nekad bih ubio, a nekad mi se place,
ja jedino umem da budem Don Kihot
i da dalje jurim svoje vetrenjace.
Kucici i kucke mahali su repom,
a ja bespomocan ko riba na suvom,
o necemu lepom pricao sam slepom
i sve svoje istine pevao sam gluvom.
Ovih dana ja sam
bolestan od ljudi,
nemoj da me diras
sutra me probudi.